

Artykuł na temat badań psychologicznych

Nauka, Filozofia i Religia

Jak rozumieć sprawiedliwość?

Spirytyzm, skodyfikowany przez Allana Kardeca w XIX wieku, oferuje głębokie i zupełnie inne podejście do sprawiedliwości. Opierając się na zasadach miłości, miłosierdzia i reinkarnacji, doktryna

Reinkarnacja pozwala duszom uczyć się i ewoluować przez kilka wcieleń, stawiając czoła konsekwencjom ich przeszłych działań, otrzymując nowe możliwości rozwoju.

Boska sprawiedliwość w spirytyzmie nie ma charakteru karnego, lecz edukacyjny. Każda trudność lub cierpienie jest postrzegane jako okazja do nauki i duchowego postępu. Sytuacje, które napotykamy w życiu, są skutkiem wcześniejszych wyborów i pomagają nam w naszym rozwoju. To podejście promuje rezygnację i akceptację, jak również zachęca

Moralność jest kluczem do spirytystycznej sprawiedliwości. Postęp duchowy jest ściśle związany z rozwojem moralnym, co znajduje odzwierciedlenie w sprawiedliwych i charytatywnych czynach, które każda jednostka winna praktykować. Spirytyzm naucza, że prawdziwa sprawiedliwość opiera się na miłości bliźniego i praktyce miłosierdzia. Bycie sprawiedliwym, zgodnie z doktryną, oznacza bycie życzliwym, wybaczącym i wyrozumiałym, promując zbiorowy i indywidualny dobrobyt. Każde działanie jest okazją do czynienia dobra i przyczyniania się do harmonii i sprawiedliwości na świecie. Doktryna ta zachęca do refleksji nad konsekwencjami naszych działań i ciągłego poszukiwania osobistej poprawy i pomagania innym ludziom.

Dlatego spirytystyczny pogląd na sprawiedliwość oferuje szeroką i pocieszającą perspektywę, opartą na reinkarnacji i prawach przyczyny i skutku. Uczy nas, że życie jest ciągłą szkołą uczenia się i ewolucji, w której każda trudność jest okazją do rozwoju. Boska sprawiedliwość jest postrzegana jako doskonała i zrównoważona, dając wszystkim duszą taką samą szansę na ewolucję i naprawienie swoich błędów. Dzięki temu rozumowaniu spirytyści są zachęceni do życia w sposób sprawiedliwy, pełen miłości i dobroczynności, przyczyniając się do lepszego i bardziej harmonijnego świata.

Ta wizja sprawiedliwości, która jest głęboko powiązana z moralnością i duchową ewolucją, nie tylko pociesza w obliczu pozornej niesprawiedliwości na świecie, ale także motywuje do bardziej świadomego i altruistycznego życia, w harmonii z uniwersalnymi prawami rządzącymi egzystencją.

Paula Uchoa

Neuropsycholog i neuronaukowiec

spirytystyczna przedstawia perspektywę wykraczającą poza tradycyjne przekonania, oparte na nieśmiertelności duszy, progresu duszy oraz prawa przyczyny i skutku.

Niektóre fundamentalne zasady są niezbędne dla naszego zrozumienia, takie jak idea nieśmiertelności duszy, która sugeruje, że życie nie ogranicza się do ziemskiej egzystencji, ale trwa po śmierci. Reinkarnacja, kolejna podstawa spirytyzmu, postuluje, że dusza powraca do nowych egzystencji cielesnych, aby ewoluować i uczyć się. Prawo przyczyny i skutku, czyli prawo karmy, ma kluczowe znaczenie dla doktryny spirytystycznej. Zgodnie z tym prawem wszystkie działania mają konsekwencje, a każda osoba jest odpowiedzialna za swoje czyny. Boska sprawiedliwość jest zatem postrzegana jako nieomylna i bezstronna, w przeciwieństwie do ludzkiej sprawiedliwości, która może być wadliwa i stronnicza.

do osobistej odpowiedzialności i poszukiwania moralnej poprawy.

W tym kontekście reinkarnacja jest kluczowym mechanizmem sprawiedliwości w ujęciu spirytystycznym.

Bez niej wiele sytuacji nierówności i cierpienia w ziemskim życiu wydawałyby się niewytłumaczalne i niesprawiedliwe. Poprzez różnorodne egzystencje dusza ma możliwość naprawienia swoich błędów i nauczenia się nowych lekcji. Gwarantuje to sprawiedliwość w czasie, w którym każdy ma szansę poprawić swoje błędy i osiągnąć postęp.

W spirytyzmie cierpienie jest postrzegane w innym świetle. Nie jest ono boską karą, ale narzędziem ewolucji duszy. Stawianie czoła przeciwnościom jest częścią procesu uczenia się i duchowego wzrostu. Najbardziej rozwinięte dusze często wybierają trudne wcielenia, aby przyspieszyć ich postęp, demonstrując znaczenie odporności i pokonywania trudności.

Mechanizm manipulacji

Rozdział XIV książki „Genesis” stwierdza, że Dusze działają na płyny vitalne, nie manipulując nimi tak, jak ludzie manipulują gazami, ale za pomocą myśli i woli”.

W ten sposób płynne formacje i formy myślowe stworzyły literaturę spirytystyczną za pośrednictwem

tym nadaje się ten lub inny kierunek, aglomeruje się je, łączy lub rozprasza, zmieniając ich właściwości tak, jak chemik zmienia właściwości gazów lub innych ciał. Jest to wielki warsztat czy też laboratorium życia duchowego.

W ten sposób wcielona dusza jest w dużo bardziej bezpośredniej relacji z wolnymi duszami, oczyszczając lub uszkadzając te płyny.

Kiedy te płyny oddziałują na ciało duszy (perispirit), ono reaguje. Jeśli płyny mają pozytywną naturę, ciało odczuwa korzystne doznania; jeśli są złe, mogą prowadzić do zaburzeń fizycznych, prowadząc do pewnych

chorób. dzieł Allana Kardeca, psychografii Chico Xaviera i Divaldo Franco, Duchów André Luiza i Joanny de Ângelis oraz badań opracowanych przez Ernesto Bozzano, pokazując, że zasadniczy aspekt tych wyrażań jest utrwalony w zdolności myśli do ingerowania w fizyczną i psychiczną rzeczywistość człowieka i otaczającego go środowiska.

Ingerencja ta może przejawiać się na przykład w formie uzdrawiania, odnowy fizycznej i psychicznej, a także przekazywania energii osłabionym duszom, a nawet jako manipulacja materią, charakterystyczną dla skorupy ziemskiej, lub materią subtelną, powszechną na poziomie duchowym, zawsze zgodnie z określonymi założeniami.

Za pośrednictwem myśli płynom

Nawyk oszukiwania

Wiele osób uważa, że strefa komfortu składa się z przyjemnych i miłych sytuacji. Tak jednak nie jest. Strefa komfortu to rutyna naszego codziennego życia i może przekształcić się w wady behawioralne ukształtowane poprzez negatywne sytuacje, które stają się nawykami, których większość uczy się poprzez jej powtarzanie.

Wiele nawyków prowadzi nas do bezwładności, ponieważ uniemożliwiają nam myślenie lub podejmowanie decyzji. Jak genialnie nauczył nas Albert Einstein: chcemy różnych rezultatów, ale zawsze robimy to samo. W Strefie Komfortu zyskujemy prawo do kontynuowania w ten sam sposób, narzekania, kłamania, oczerniania, czucia się ofiarami lub nadmiernego chronienia siebie: to jedyny komfort.

Ponad 50% decyzji i wyborów, które podejmujemy każdego dnia, zależy od naszych nawyków. Dziennikarz śledczy z New York Times, Charles Duhigg, w swojej książce „Siła nawyku” wyjaśnia, że dania, które zamawiamy w restauracji, to, co mówimy do naszych dzieci każdego wieczoru, to, czy oszczędzamy, czy wydajemy pieniądze, częstotliwość naszej aktywności fizycznej, czyn kłamstwa i poczucie zazdrości nie są decyzjami, które w większości podejmujemy racjonalnie i świadomie, ale szkodliwymi nawykami.

Setki badań akademickich i wywiadów z ponad trzystoma naukowcami przeprowadzonych przez Duhigga ujawniły, że w pewnym momencie przestajemy myśleć, a nasze zachowanie staje się automatyczne.

Fałszywi ludzie szukają korzyści dla siebie; oddzieleni od swoich wartości, życie ich staje się puste.

Davidson Lemela

Neuropsycholog

Psycholog

Lilian Buriak

Wiadomości

Dziennikarka

Rita de Cássia Escobar

Redaktor

Evanise M Zvirtes

Współpraca

Rita de Cássia Escobar - Korektorka

Cintia C. dos Santos

Tłumaczenie na język angielski

Karen Dittrich

Tłumaczenie na język niemiecki

Hannelore P. Ribeiro

Tłumaczenie na język angielski

Clarivel D. Gimenez

Tłumaczenie na język hiszpański

Nicola P. Colarneo

Tłumaczenie na język włoski

Seweryna Akpabio-klementowska

Tłumaczenie na język polski

Raport

Paula Uchôa

Lilian Buriak

Davidson Lemela

Adriane Vila Bacarin

Lusiane Bahia

Cláudio Sinoti

Projekt graficzny

Evanise M Zvirtes

Spotkania studyjne (w języku portugalskim)

Soboty: 05.00pm - 07.30pm

Niedziele: 08.00pm - 09.00pm

Poniedziałki: 08.00pm - 09.00pm

Środy: 08.00pm - 09.00pm

Spotkanie studyjne

Środy: 06.00pm - 07.00pm

BISHOP CREIGHTON HOUSE

378, Lillie Road - SW6 7PH - London

Informações: + 44 0778484 0671

E-mail: spiritistps@gmail.com

www.spiritistps.org

Registered Charity N° 1137238

Registered Company N° 07280490

Moralne i etyczne zachowanie

Z pytania 629 Księgi Duchów wynika, że doktryna spirytystyczna ma w swojej strukturze zasadę czynienia dobra, to znaczy warunek odróżniania dobra od zła, zgodny z zachowaniem Prawa Bożego, zapisanego w sumieniu każdej myślącej istoty. Czynić dobrze to czynić wszystko dla dobra ogółu, ponieważ w ten sposób wypełniamy prawo Boże.

Aby postępować dobrze, potrzebujesz mapy drogowej etyki, aby twoje postępowanie było zgodne z dobrym zachowaniem. Jeśli przypadkiem nie postępowałeś dobrze, twoje postawy zostaną zarejestrowane przez twoje sumienie, które będzie domagać się od ciebie zadośćuczynienia, gdy będzie dojrzewać. To z tego powodu pewne zachowania wcześniej praktykowane przez nas przestają mieć takie same znaczenie, ponieważ kiedy sumienie się przebudzi, to nie jest już rozsądne angażowanie się w tego typu zachowania. W tym momencie, nawet jeśli istnieje możliwość postępowania jak „wszyscy inni”, to już nie wypada.

Jest to początek podróży w kierunku postępu moralnego, który zapewni szczęście na Ziemi, kiedy jednostka uwolni się od swoich skłonności i namiętności. W związku z tym Jezus dał nam wskazówkę, co i ile uczynić innym, aby czynienie dobra było również zgodne z nami samymi, ponieważ wszyscy jesteśmy częścią siebie nawzajem, więc „cokolwiek byście chcieli, żeby wam ludzie czynili, i wy im czyńcie, bo takie jest Prawo i Prorocy” (Mat. 7:12).

Adriana Viola Bacarin

Psycholog Jungowski

Promocja społeczna

Jezus powiedział: „Ja jestem krzewem, a wy winoroślą. Kto jest we mnie, a Ja w nim, przynosi obfity owoc, bo beze mnie nic nie możecie uczynić” (Jan 15,5).

O ileż wspaniali jesteśmy z Jezusem!

Bycie w Nim lub z Nim pozwala nam pokonać bariery, ograniczenia i liczne trudności, które wydawałyby się niemożliwe dla zwykłego oka.

Wierzyć w jego słowa i pozwalać się stymulować jego czynami to wzmacniać dobro, które w nas tkwi, prowadząc nas do coraz większej wiary w to, co my i ludzkość jest w stanie osiągnąć.

Owoce, które zapewnia Ewangelia Jezusa, oddzielają nas od egoizmu i pychy i przynoszą nam awans społeczny, który na pierwszy rzut oka może mieć materialną perspektywę dobrobytu, zdrowia i godności, ale który dzięki nauce Jezusa, która jest również nauką Spiritizmu, zyskuje nieśmiertelne wskazówki, a zatem integralność i pokój!

Co oznacza promowanie społeczeństwa opartego na Ewangelii Chrystusa? Oznacza to wypełnianie maksymy: "Miłujcie się wzajemnie tak, jak Ja was umiłowałem" (Jan 15, 12).

Tylko miłość jest w stanie zaszczepić prawdziwą dobroć, ponieważ dobroć jest miłością, która jest naładowana energią.

Wspieranie drugiego, w świetle miłości Jezusa, oznacza zapewnienie możliwości wyzwolenia się z najgłębszych ograniczeń, umożliwienie poszerzenia świadomości w kierunku nieśmiertelności, reinkarnacji, istnienia sprawiedliwego, miłosiernego i dobrego Boga, prawa postępu i niemożliwości wiecznych kar. Innymi słowy, aby umożliwić

ludziom pobudzenie w sobie tego, czego najbardziej potrzebują do szczęścia, łagodząc ich charakter i szlifując ich cnoty.

Jest to doświadczenie miłości, która przynosi owoce, produktywność sprawiedliwości i miłości, w której dobroczynność jest głównym narzędziem do osiągnięcia pokoju.

Dlatego prosta modlitwa, przypisywana myśli franciszkańskiej, mówi, że wszędzie tam, gdzie jest nienawiść, obraza, niezgoda, zwątpienie, błąd, rozpacz, smutek i ciemność, przynieśmy miłość, przebaczenie, jedność, wiarę, prawdę, nadzieję, radość i światło, ponieważ tylko wtedy gdy będziemy postępować z miłością, będziemy mogli mówić o lepszej i bardziej godnej ludzkości.

Lusiane Bahia

Prawnik

Naturalne przywództwo

Pożądanym byłoby, aby ludzie rozwinęli naturalne poczucie pracy zespołowej, z myślą o korzyściach dla społeczności. W końcu, jako istoty społeczne, potrzebujemy kontaktów społecznych, aby wzrastać i rozwijać się. A w różnorodnych gałęziach ludzkiej działalności wyróżniają się osoby z predyspozycjami do przewodzenia grupom, łącząc indywidualności w realizacji pożądanego celu. Chociaż cele te nie zawsze są związane z głębokimi kwestiami egzystencjalnymi, wydaje się, że konieczny jest dla nas odpowiedni trening, abyśmy mogli dążyć do postępu i rozwoju jako grupa, w połączeniu ze świadomością. Aby przewodnictwo było praktykowane z naturalnością i łatwością, naukowcy podkreślają kilka ważnych aspektów.

1 - Samoświadomość - tylko ci, którzy znają samych siebie lub biorą udział w procesie poznawania siebie, będą w stanie poradzić sobie z naturalnymi trudnościami związanymi z kierowaniem jednostkami w taki sposób, by zachęcić je do wspólnej pracy. A im bardziej zróżnicowana jest grupa, tym lepszy musi być ten lider, by nie przypisywał swoich osobistych problemów na grupę, co zawsze jest wyzwaniem. Chociaż jest to ważny aspekt dla każdego, to dla lidera jest on niezbędny.

2 - Umiejętności komunikacyjne - aby grupa była zmotywowana i prawidłowo ukierunkowana swoją energią, niezbędna jest dobra komunikacja. Grupa musi bardzo dobrze rozumieć swoje obowiązki, aby działania jej

zbiegały się w tym samym kierunku, dążąc do wspólnego celu. To właśnie błędy w komunikacji często powodują, że grupy nie osiągają zamierzonych celów.

3 - Etyka - im bardziej dana osoba rozwija świadomość moralną, wykazując swoim przykładem, jakiego zachowania oczekuje od tych, którymi przewodzi, tym bardziej będzie w stanie zmobilizować grupę do kierowania się jej zasadami. Rozwój i doskonalenie cnót jest niezbędnym wymogiem dla tych, którzy chcą doskonalić się w sztuce przywództwa.

4 - Empatia - ta cnota pozwala nam zwrócić uwagę na stan emocjonalny innych ludzi, zbliżyć się do ich uczuć i być wrażliwym na to, co ich dotyka. Ludzie są naturalnie przywiązani do siebie, ale często, w swoim egoistycznym zapale, tracą kontakt z tą umiejętnością, która jest do pewnego stopnia naturalna, ale którą należy ćwiczyć, zwłaszcza jeśli chodzi o współzycie. Ci, którzy przewodzą, muszą lubić ludzi i nauczyć się radzić sobie z ich różnymi stanami emocjonalnymi, wyciągając z nich to, co najlepsze dla celów grupy.

5 - Pokora - to nie jest tak, że ktoś zajmuje pozycję kierowniczą to nie musi się już niczego uczyć. Wręcz przeciwnie, im mądrzejszym się stajesz, jak uczył nas filozof Sokrates, tym bardziej zdajesz sobie sprawę, jak mało wiesz i jak wiele musisz się nauczyć. Zawiera się w tym umiejętność rozpoznawania własnych błędów i nie okazywania swojej wyższości, nawet w tych aspektach, które już nieco rozwinęliśmy. W końcu zawsze

musimy się czegoś nauczyć, ponieważ życie ciągle się zmienia.

6 - Duchowość - rozpoznawanie i łączenie się z podświadomymi siłami życia, niezależnie od wyznawanej religii, są ważnym czynnikiem w rozwoju człowieka. Im bardziej ludzie będą otwarci na kontakt z siłami życia, tym lepiej będą w stanie radzić sobie z wyzwaniami losu i żyć razem w harmonii.

Z pewnością istnieją inne czynniki, które wyróżniają naturalne przywództwo, które jednocześnie jest wynikiem wysiłku na rzecz rozwoju, za który każdy musi wziąć odpowiedzialność. W końcu dzisiejsi "naturalni przywódcy" z pewnością doskonalili się na poprzednich etapach, aby osiągnąć ich obecny stan rozwoju.

A kiedy mówimy o "Przywództwie", odnosimy się do postaci Mistrza Jezusa, który będąc "Archetypem" prawdziwej istoty ludzkiej, pokazał w niezwykle sposób, jak przewodzić grupom i jednocześnie wysiłki w dążeniu do celu. A jego cel był godny uwagi ze względu na swoją wielkość: zaoferowanie ludzkości nowego paradygmatu bycia człowiekiem. Szukał wokół siebie "prostych" ludzi: rybaków, cierpiących i wszystkich tych, którzy znajdowali się na marginesie społeczeństwa. Porzucił podstępny ziemski władzy i w pełni poświęcił się praktykowaniu Miłości, stając się najdoskonalszą istotą ludzką, o jakiej kiedykolwiek słyszeliśmy.

Cláudio Sinoti

Terapeuta Jungowski